

Balbi se zamisli. Šior Beppo se obazre prema obali, pa dometne:

— Istočna je struja danas prilično jaka. Malko nas zanaša. — A tad se okrene prema kormilarima i zapovjedi:

— Kormilo, malo lijevo!

— Malo lijevo, šior! — odvrate mu oba.

— Da, da — nastavi odmah komes, — Barbarigo se nije usudio da istinski izvijesti »desetoricu« o prigodi, u kojoj je onaj viši ubio oficijala.

— Ako je tako stvar prošla, Barbarigo se našao u vrazjem škripcu.

— Ja vjerujem, da je bilo tako.

— A djevojka? — upita Balbi. — Što je bilo dalje s tom sirotom?

— Papalić reče, da je poslije nekoliko dana nestala.

— Pobjegla iz Splita?

— Nestala netragom.

— Siromašni Barbarigo! Prevario se u računu!

— Tako izgleda, ekcelencijo! —

— Ja ću da malo počinem u kvadratu do objeda. Do videnja, šior Beppo !

— A ja ću malo po palubi, gore dolje, ekcelencijo. Vi — okrene se prema kormilarima — pazite da ostanemo u ovom smjeru.

Tako su naši kormilari ostali sami na krmi.

— Jesi li što ulovio od njihova razgovora? — potiho će Marko. — Ti razumiješ njihov govor.

— Od riječi do riječi.

— Izgaram od želje ,da mi barem glavno rečeš.

— Strpi se. Oni ne znaju da ja nešto razumijem kad govore po mletačku. Kazat ću ti sve, ali kasnije. Mogli bi drugi primijetiti da razgovaramo.

— Je su li govorili o njima?

— Da.

— Dobro ili zlo?

— Čut ćeš kasnije.

— Jesu li doista krivi?

— Oni su nedužni.

— Nedužni?

— Tako sam shvatio.

Božo škrine zubima i izvi mu se iz prsiju značajan uzdah.

— Sad, Božo, dušu u se!